

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Р1 570/2020
25.02.2021. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Слађане Накић Момировић, председника већа, Добриле Страјина и Марине Милановић, чланова већа, у парници тужиоца „ЕПС СНАБДЕВАЊЕ“ Д.О.О. из Београда, против туженог АА из ..., ради дуга, одлучујући о сукобу месне надлежности између Основног суда у Пожаревцу и Првог основног суда у Београду, на седници одржаној 25.02.2021. године, донео је

РЕШЕЊЕ

За поступање у овом предмету, **МЕСНО ЈЕ НАДЛЕЖАН** Први основни суд у Београду.

Образложење

Први основни суд у Београду, решењем ИПВ (Ивк) 1597/15 од 19.04.2017. године, усвојио је приговор туженог као извршног дужника изјављен 06.02.2015. године, ставио ван снаге закључак о извршењу извршитеља Сање Спасић из ... И-Ивк 7752/14 од 12.01.2015. године, у делу којим је одређено извршење (став први изреке), одлучио да ће се поступак наставити као поводом приговора против платног налога пред парничним одељењем надлежног суда (став други изреке) и наложио извршитељу да после доставе преписа решења странкама, списе предмета уступи парничном одељењу Основног суда у Пожаревцу на даљи поступак (став трећи изреке). У образложењу је указао, да је тужени као извршни дужник учинио вероватним своје наводе из приговора, због чега је применом одредби члана 49. став 2. и 4. Закона о извршењу и обезбеђењу, а у вези одредбе члана 254. став 2. Закона о извршењу и обезбеђењу, одлучио као у изреци решења.

Основни суд у Пожаревцу, није прихватио месну надлежност, већ је уз допис П 1056/20 од 15.10.2020. године, списе предмета доставио Врховном касационом суду, ради одлучивања о сукобу месне надлежности. У образложењу је указао, да, како се Први основни суд у Београду по службеној дужности огласио месно ненадлежним, с обзиром на то да извршни дужник у приговору на закључак о извршењу није истакао приговор месне ненадлежности и у конкретној ситуацији не постоји искључива месна надлежност Основног суда у Пожаревцу, да није било места доношењу таквог решења од стране Првог основног суда у Београду и давању налога јавном извршитељу да по правноснажности списе предмета уступи на даљи поступак Основном суду у Пожаревцу.

Врховни касациони суд је одлучујући о насталом сукобу месне надлежности на основу одредбе члана 22. став 1. Закона о парничном поступку – ЗПП („Службени гласник РС“, бр.72/11, 49/13 – УС, 74/13 - УС, 55/14, 87/18 и 18/20), а у вези одредбе члана 30. став 2. Закона о уређењу судова („Службени гласник РС“, бр. 116/08, 104/09, 101/10, 31/11, 78/11, 101/11, 101/13, 40/15, 106/15, 13/16, 108/16, 113/17, 65/18 - УС, 87/18 и 88/18 - УС), утврдио да је за поступање у овом предмету месно надлежан Први основни суд у Београду.

У иницијалном акту, предлогу за извршење на основу веродостојне исправе ради остварења новчаног потраживања на основу извршених комуналних и сличних услуга, који је примљен 25.12.2014. године од стране извршитеља Сање Спасић, предложено је доношење закључка, којим би се обавезао тужени као извршни дужник да исплати тужиоцу као извршном повериоцу укупан износ од 215.844,48 динара, са законском затезном каматом на одређене новчане износе, као и трошкове извршног поступка. Јавни извршитељ је Закључком ИИВК 7752/14 од 12.01.2015. године, одредио предложено извршење. Против наведеног закључка извршни дужник је поднео приговор означен као „жалба на предлог за извршење“.

Одредбом члана 19. став 1. ЗПП, је прописано да, суд ће по службеној дужности да се огласи месно ненадлежним ако постоји искључива месна надлежност неког другог суда, најкасније у року од 8 дана од дана пријема одговора на тужбу. Одредбом става 2. овог члана, да, ако се тужба не доставља туженом на одговор, суд ће по службеној дужности да се огласи месно ненадлежним у року од 8 дана од дана пријема тужбе. Одредбом става 3. овог члана, да, суд може да се по приговору месне ненадлежности туженог огласи месно ненадлежним у року од 8 дана од дана пријема одговора на тужбу.

Одредбом члана 462. став 1. ЗПП је прописано, да, суд може по службеној дужности да се огласи месно ненадлежним најкасније до издавања платног налога. Одредбом став 2. овог члана, да, тужени може да истакне приговор месне ненадлежности само у приговору против платног налога.

Одредбом члана 463. став 1. ЗПП је прописано да, ако се суд после издавања платног налога огласи стварно ненадлежним, укинуће платни налог и по правноснажности решења о ненадлежности уступиће предмет надлежном суду. Одредбом става 2. овог члана да, ако суд после издавања платног налога утврди да је месно ненадлежан, неће укинути платни налог, него ће по правноснажности решења којим се огласио ненадлежним да уступи предмет надлежном суду.

Одредбом члана 49. став 4. Закона о извршењу и обезбеђењу („Службени гласник РС“ бр. 31/11, 99/11, 109/13 – УС, 55/14 и 139/14), који се у конкретној ситуацији примењује на основу одредби члана 545. важећег Закона о извршењу и обезбеђењу („Службени гласник РС“ бр. 106/15, 106/16 – аутентично тумачење, 113/17 – аутентично тумачење, 54/19 и 9/20 – аутентично тумачење) је прописано да, у случају става 2. овог члана, ако извршни дужник учини вероватним наводе из приговора којим решење побија у делу у ком је обавезан да намири потраживање, суд ће ставити ван снаге решење о извршењу у делу у коме је одређено извршење и одредити да се поступак наставља као поводом приговора против платног налога. Против решења о стављању ван снаге решења о извршењу није дозвољен приговор. Одредбом члана 254. овог закона су прописани разлози, због којих против закључка из члана 253. став 4. (у

посебном поступку за намирење потраживања по основу комуналних и сличних услуга) овог закона, извршни дужник може изјавити приговор. Одредбом члана 256. став 3. овог закона је прописано да, на даљи ток поступка пред судом сходно се примењују одредбе члана 48. и 49. овог закона.

Према томе сагласно наведеном, без приговора туженог као извршног дужника о месној ненадлежности Првог основног суда у Београду, тај суд се није могао огласити месно ненадлежним, сходно цитираним одредбама Закона о извршењу и обезбеђењу и Закона о парничном поступку, имајући у виду да се не ради о искључивој месној надлежности Основног суда у Пожаревцу, због чега је за даље поступање у овом предмету месно надлежан Први основни суд у Београду.

Из изнетих разлога, Врховни касациони суд је на основу одредбе члана 22. став 1. ЗПП, одлучио као у изреци.

**Председник већа – судија
Слађана Накић Момировић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић